

1) § 2 otrzymuje brzmienie
 „§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia pracowników etatowych i kandydatów, a w obrębie każdej grupy uposażenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu:		
	a	b	c
1	3.000	—	—
2	2.700	2.850	3.000
3	2.500	2.600	2.700
4	2.300	2.400	2.500
5	1.950	2.025	2.100
6	1.800	1.875	1.950
7	1.700	1.750	1.800
8	1.600	1.650	1.700
9	1.500	1.550	1.600
10	1.400	1.450	1.500
11	1.300	1.350	1.400
12	1.200	1.250	1.300

2) w § 8 ust. (1) liczbę „100“ zastępuje się liczbą „200“.

3) w § 13 dodaje się punkt 5 w następującym brzmieniu:

„5) warunki korzystania przez pracowników z bezpłatnych deputatów opałowych“.

4) § 41 skreśla się.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 sierpnia 1946 r., a w odniesieniu do przepisu § 1 pkt 2) z mocą obowiązującą od 1 maja 1946 r.

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

w/z Minister Komunikacji:

Wincenty Jastrzębski

289

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228) wprowadza się zmiany następujące:

1. § 2 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom państwowym w razie podróży służbowej (komisji) lub delegacji do miejscowości położonej poza ich zwykłym miejscem służbowym należą się:

- 1) diety,
- 2) zwrot kosztów przejazdu,
- 3) zwrot kosztów noclegu“.

2. § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za członków rodziny uważa się osoby wymienione w § 42a ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbo-

wych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 179)“.

3. § 16 otrzymuje brzmienie:

„Diety wynoszą dziennie 250 zł. Przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. Gdańska, do m. Gdyni lub powiatu morskiego oraz na teren Ziemi Odzyskanych dolicza się do diet 50 zł dziennie“.

4. §§ 17 i 20 skreśla się.

5. Po § 39 wstawia się osobny rozdział w brzmieniu następującym:

„Rozdział 2a.

Zwrot kosztów noclegu.

§ 39a. 1. Funkcjonariuszowi państwowemu przysługuje prawo do zwrotu kosztów noclegu za noc spędzoną w miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej podczas całego okresu pobytu w tej miejscowości.

2. Funkcjonariusz otrzymuje zwrot kosztów noclegu za noc spędzoną w innej miejscowości, jeżeli pobyt w tej miejscowości był konieczny ze względów komunikacyjnych w drodze do miejscowości bądź z miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej.

§ 39b. Zwrot kosztów noclegu przysługuje tylko do wysokości 120 zł za nocleg i tylko w tym przypadku, jeżeli funkcjonariusz państwowy z braku miejsca nie mógł korzystać i nie korzystał z noclegu w służbowym domu

noclegowym. Fakt niekorzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym powinien być uwidoczniiony w postaci adnotacji służbowej na delegacji.

§ 39c. Podstawą do obliczania kosztów noclegu są rachunki hoteli. Rachunki będą uwzględniane tylko do wysokości określonej w § 39b.

§ 39d. W przypadku nieprzedłożenia rachunku funkcjonariuszowi państwowemu służy prawo tylko do ryczałtu w wysokości 50 zł za każdą noc, spędzoną w miejscowości, będącej celem podróży służbowej lub delegacji, albo w innej miejscowości w warunkach określonych w § 39a ust. 2°.

6. W § 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli z przyczyn od przeniesionego niezależnych nie może nastąpić przewóz w sposób określony w ust. 1, zwraca się koszty przewozu dokonane innymi środkami komunikacji“.

7. W § 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wszelkie rachunki diet, kosztów przejazdu i kosztów noclegów z tytułu podróży służbowej, krótkotrwałej delegacji i przeniesienia powinny być przedstawione w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po odbyciu podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urzędnika domowego — w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po dokonaniu przewozu urzędnika domowego“.

8. W § 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach podróży służbowej lub delegacji diety, zwrot kosztów podróży i noclegów wypłaca ta władza, która zarządziła podróż służbową lub delegację“.

9. W § 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszom państwowym, uda-

jącym się w podróż służbową, służy prawo do zaliczki nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów przejazdu, noclegu i należnych diet“.

10. § 52 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, w których podróże służbowe trwają dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, władza naczelną może przyznać za zgodą Ministra Skarbu, zamiast kosztów przejazdu, noclegu i diet, ryczałt płatny z góry, wraz z uposażeniem“.

11. § 53 otrzymuje brzmienie:

„1. Należności uregulowane w dziale niniejszym służą w czasie podróży za granicą od chwili przejazdu przez granicę do chwili powrotu do kraju.“

2. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego należą się diety i zwrot kosztów podróży oraz noclegów według zasad ustalonych dla podróży służbowych w kraju. Jednak zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróżnego, a przy podróżach kurierów dyplomatycznych oraz przesiedleniach także kosztów dorożek i tragarzy, można żądać według przepisów zawartych w dziale niniejszym“.

12. Ustęp drugi § 69 oznaczony omyłkowo jako § 69. 1. otrzymuje numerację „2“.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom, każdemu w jego zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

290

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 września 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 379) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 781) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 57, poz. 325 i z 1946 r.: Nr 35, poz. 218 i Nr 43, poz. 252) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego, a w obrębie każdej grupy uposa-

żenia z wyjątkiem pierwszej 3 szczeble uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych w szczeblu		
	a	b	c
1	8.000	—	—
2	6.000	7.000	8.000
3	5.000	5.500	6.000
4	4.200	4.600	5.000
5	3.800	4.000	4.200
6	3.400	3.600	3.800
7	3.100	3.250	3.400
8	2.800	2.950	3.100
9	2.600	2.700	2.800
10	2.400	2.500	2.600
11	2.200	2.300	2.400
12	2.000	2.100	2.200